

URBANISME

VELA

L'expert en zones verdes Richard Murray insta els gestors públics a aplicar una «mirada llarga» amb mesures que, sí, sap greu, només tindran efecte quan ja estiguin morts. Aquesta setmana ha ofert una conferència a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona.

«Fan falta més parcs»

Richard Murray ha passat la setmana a Barcelona i ahir va tornar a casa, a Suècia, on en els pròxims tres o quatre dies té prevista una travessia d'esquí de muntanya. Nascut el 1941, és un gran entès sobre parcs urbans. És doctor en Economia i president de l'associació encarregada de l'Ekoparken d'Estocolm, el primer gran jardí europeu situat al mig d'una metròpolis a aconseguir el reconeixement de parc nacional, el 1995. Va ser també regidor de l'ajuntament de la capital sueca durant més de 10 anys entre les dècades dels 70 i 80, així que també ha degustat la mel de la política, on es prenen les decisions. En una interessant conferència a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona, dimecres a la tarda, va parlar de contaminació, zones verdes, convivència, supervivència. I cotxes, és clar. Ara entrem al detall, però remarquem per endavant el consell que va regalar als actuals gestors de la cosa pública: «Han de tenir una mirada a molt llarg termini; pensar què és el que necessita la ciutat en els pròxims 100 anys».

Abans de xerrar amb els estudiants –quin anglès tenen els maleïts xavals–, Murray va participar durant el matí en una jornada inclosa en el programa LIFE UrbanGreeningPlans, del qual forma part, entre altres organismes europeus, l'Àrea Metropolitana de Barcelona. El títol de la ponència del nostre protagonista no podia ser més eloqüent: *Com aconseguir que els polítics prenguin decisions que no tindran efectes visibles fins després que hagin mort*. Una manera molt elegant de reclamar als gestors públics que es deixin d'intentar passar a la història a curt termini, que parin ja de tallar cintes i fer-se fotos i que se centrin en les mesures que blindaran el benestar de les pròximes generacions de la seva comunitat. O sigui, millor una estàtua pòstuma que un homenatge en vida.

El miracle de Bombai

Allà és on, a la seva manera de veure-ho, juguen un paper fonamental els parcs urbans, tant els grans com els petits. Que aquestes àrees verdes s'anomenin pul-

CARLOS MÁRQUEZ DANIEL
Barcelona

Carlos Márquez Daniel

Richard Murray, aquesta setmana durant una conferència a Barcelona.

«No té sentit reservar més de la meitat del carrer al cotxe quan només suposa el 20% dels desplaçaments»

mons no és cosa menor. «Ajuden a netejar l'aire i redueixen la temperatura dels carrers», va ressenyar Murray, a més d'exercir de lloc d'esbarjo i passatemps davant les tasques de la frenètica vida urbanita. Durant 45 minuts va esquivar la teoria i va optar per centrar-se en casos pràctics que expliquin la importància de re-naturalitzar les grans urbs.

El primer exemple ens va portar a la ciutat índia de Bombai, una de les més poblades del planeta, que té al seu interior el parc nacional Sanjay Gandhi, tan gran com Barcelona, d'uns 100 km².

«Els va costar més de 70 anys aconseguir la protecció d'aquest espai perquè la idea era que la metròpolis creixés també dins del parc». Es va evitar, i avui és una reserva amb 250 espècies d'ocells migradors, 40 espècies de mamífers, 50.000 d'insectes...

Però el verd no és només una via per allargar la vida de les ciutats; també pot ser un imant per recuperar població. Va passar a Leipzig, al costat oriental d'Alemanya. Amb la caiguda del mur de Berlín, el municipi, va recordar Murray, va perdre milers d'habitants. «¿Com van aconseguir recuperar població? Mirin la foto». La diapositiva projectada a la paret mostrava una plana verda, pentinada, que destil·lava pau, amb un estany immens. Amb l'entrada del segle XXI, el consistori va començar a aplicar la filosofia de «més verd, menys densitat», cosa que va incloure la naturalització d'antigues zones industrials en desús.

Esquitzar de verd

Al seu llibre *Why cities need large parks (Per què les ciutats necessiten grans parcs)*, Murray desgrana les característiques de 30 grans pulmons de tot el planeta, entre els quals Collserola, que va arribar a la categoria de parc natural el 2010 malgrat que mai va arribar el finançament promès pel Govern per poder protegir-lo, per exemple, de l'ús cada vegada més intensiu per part dels ciutadans dels nou municipis que l'envolten. Sobre si és més important disposar d'un gran parc o esquitzar l'urbs amb petites zones verdes i jardins, aquest veterà economista recepta, sempre que sigui possible, una combinació de les dues coses. Perquè per passejar el gos o jugar amb els nens aniran bé uns arbres pròxims, però per passar el dia, el millor és un parc de dimensions considerables. ¿Tot això té algun enemic en particular? «Per descomptat: el cotxe», sosté Murray. «Perquè no té sentit que se li reservi més de la meitat del carrer quan només suposen el 20% dels desplaçaments». ¿I quina és la solució? «Més parcs. Grans o petits. Però parcs. Arbres, arbres i arbres». ■

CRISTINA BUESA
Barcelona

La regata de la Copa Amèrica a Vilanova atraurà 20.000 persones al dia

Si alguna cosa caracteritza qualsevol anunci que tingui a veure amb la Copa Amèrica de vela que se celebrarà a Barcelona l'estiu del 2024, són la il·lusió i les ganes. Ahir es va confirmar que Vilanova i la Geltrú (Garraf, Barcelona) serà la seu de la regata preliminar que es farà entre el 14 i el 17 de setembre d'aquest any i que enfrontarà per primera vegada els sis equips, tal com va avançar EL PERIÓDICO.

Organitzadors i administracions de tot rang van triar la seu del Museu Marítim de la capital catalana per, somrients, aclarir la incògnita sobre la localitat catalana triada, que serà Vilanova perquè, tal com va assegurar la vicepresidenta de l'organització de l'esdeveniment, Aurora Catà, era el port amb les millors característiques tècniques, la disponibilitat de calendari i l'orografia precisa per acollir els velers A40 de neozelandesos (defensors del títol), suïssos, britànics, americans, italians i francesos.

Segons els càlculs del secretari d'Empresa i Competitivitat del Departament d'Empresa i Treball, Albert Castellanos, el màxim representant de la Generalitat en l'acte, en les quatre jornades en què se celebri la regata preliminar a la capital del Garraf s'atrauran 20.000 persones diàries.

Sostenibilitat

«Avui és un dia molt feliç perquè l'elecció de Vilanova contribueix al triple objectiu de la Copa Amèrica amb Catalunya, que té a veure amb la necessitat que la competició afavoreixi altres punts del territori més enllà de Barcelona, la millora del model turístic per un que sigui més sostenible i també per ajudar al teixit productiu en temes de sostenibilitat, amb la incorporació de l'hidrogen verd a les embarcacions», va explicar Castellanos. L'alcalde de Vilanova, Olga Amau, va assegurar que l'elecció és un «honor» per a una ciutat amb tanta tradició marinera. ■